

Bart van Hoek, beeldhouwer

“Ik sta er zelf versteld van. Het is nooit op. De vrouw blijft me steeds inspireren bij het maken van mijn beelden. Vrouwen zijn ontstaan uit bewondering en verwondering; het zijn verschijningen tussen meditatieve verstillings en barokke zinnelijkheid. Ze hebben iets van een altoeder, die goddelijke vrouwelijke trekken heeft.”

Deze uitspraak van beeldhouwer Bart van Hoek typeert krachtig en kort de beelden die vanuit zijn handen ontstaan. De altoeder, de oervrouw, die telkenmale verschijnt vanonder een huid van brons, kent vele vormen. Haar oerwezen zit diep van binnen, als een archetype. Haar lijf, houding en volume geeft ieder beeld het eigen individuele karakter naast de verbondenheid met de aarde. De beelden van Bart van Hoek kenmerken zich tevens door hun ronde vormen, brede heupen en relatief kleine hoofden. De beschouwer ondergaat een onbedwingbare neiging ze aan te raken, wat het contact tussen beeld en mens versterkt en waaruit een gevoel van intimiteit ontstaat. Een gevoel dat versterkt wordt door de zinnelijke kracht die de beelden, evenals dé vrouw, uitstralen.

De man Bart van Hoek is verrukt over de vrouw; de beeldhouwer Bart van Hoek drukt uit wat de man zo heeft getroffen in haar, overdrijft haar rondingen en bereikt zo een expressie van wat de idee vrouw symboliseert en betekent in haar al dan niet mythische verschijningsvormen. Haar sekse is daar een belangrijk onderdeel van.

Hoewel de beelden veelal genoeg schijnen te hebben aan zichzelf, stoten zij de ander niet af. Eerder trekken zij aan door hun evenwicht, hun contemplatieve rust en hun gerijpte zinnelijkheid. Bart van Hoek gebruikt de figuur en het wezen van de vrouw om beelden te maken van groot genoegen die hun brede schoot en ruim gemoed aanbieden als rustpunt in een maatschappij vol turbulentie.

Caro Sicking